

De Standaardregels van de Verenigde Naties

Opdat mensen met een handicap
kunnen leven als anderen
en gelijk zijn als mensen

Eenvoudige versie

Een eenvoudige versie van de Standaardregels
over gelijke kansen voor personen
met een handicap

Vertaald uit het Engels.

Oorspronkelijk document: The Standard rules of United Nations,
Easy-to-read, Stockholm, Easy-to-Read Foundation, 1996.

1999

Deze uitgave mag vrij worden verspreid, met bronvermelding.

Uitgegeven door:

PHOS (Platform Handicap en Ontwikkelingsamenwerking)

Huart Hamoiriaan 46

1030 Brussel

Tel en fax: 02/242.05.96.

E-mail: phos@village.uunet.be

In samenwerking met:

Onze Nieuwe Toekomst vzw

(belangenvereniging van en voor volwassenen met een verstandelijke handicap)

Groot Begijnhof 10

9040 Sint-Amandsberg

Tel: 09/229.39.66.

E-mail: onzetoeekomst@hotmail.com

VN staat voor Verenigde Naties.

De VN werd 50 jaar geleden opgericht.

185 staten zijn lid van de VN.

In de VN zullen de staten akkoorden bereiken
zodat mensen in vrede en vrijheid kunnen leven.

De VN-staten onderhandelen en schrijven akkoorden.

In december 1993 nam de VN een besluit over standaardregels
waaronder de rechten voor mensen met een handicap.

Ze werden ontworpen om mensen met een handicap in de lidstaten
de kans te geven te leven zoals andere mensen.

De regels omschrijven de verantwoordelijkheid van elk land
voor de mensen met een handicap.

De regels geven voorstellen over wat een land kan doen
zodat de mensen met een handicap kunnen leven zoals andere mensen.

De politici zullen ervoor zorgen

dat de standaardregels van de VN nageleefd worden.

De regering, machthebbers, bedrijven, verenigingen, alle mensen,

moeten ervoor zorgen dat deze regels bekend worden

en dat de inhoud van de regels werkelijkheid wordt.

Hier zijn de standaardregels van de VN

in een eenvoudige taal.

Inhoudstafel

Mensen met een handicap in de wereld.....	3
Regels zijn geen wetten	4
Het aantal mensen met handicaps kan dalen	5
Participatie en gelijkheid	6
VN-regels	7
Regel 1 Kennis	8
Regel 2 Medische verzorging.....	9
Regel 3 Opleiding, rehabilitatie	10
Regel 4 Steun en diensten	11
Regel 5 Handicapvriendelijke omgeving, informatie en hulp bij praten	12
Regel 6 Onderwijs.....	14
Regel 7 Werk.....	16
Regel 8 Veiligheid.....	18
Regel 9 Gezinsleven en privé-leven.....	19
Regel 10 Cultuur	21
Regel 11 Ontspanning, vrije tijd en sport	22
Regel 12 Godsdienst, geloof en kerk	23
Regel 13 Kennis en onderzoek.....	24
Regel 14 Beleid en planning	25
Regel 15 Wetten	26
Regel 16 Economisch beleid.....	27
Regel 17 Samenwerking	27
Regel 18 Verenigingen voor mensen met een handicap.....	28
Regel 19 Opleiding van personeel	29
Regel 20 Inspectie en evaluatie.....	30
Regel 21 Technische en financiële samenwerking	30
Regel 22 Samenwerking tussen de staten	31
Onderzoek en controle.....	32

Mensen met een handicap in de wereld

In elk land van de wereld zijn er mensen met een handicap.

Arm en rijk.

Ze zijn heel anders.

Vele mensen ter wereld hebben een handicap
en hun aantal neemt toe.

De oorzaken voor die handicaps zijn verschillend
en de mensen wonen op verschillende manieren.

Het hangt af van het land waarin ze wonen
en van welke hulp dat land biedt.

De mensen met een handicap moeten vaak alleen wonen
zonder school, werk of hulp.

Ze hebben nooit een opleiding kunnen volgen.

Dit komt doordat vele mensen niets kennen van handicaps,
ze zijn bang en hebben vooroordelen.

Maar dat is nu aan het veranderen.

Kinderen kunnen naar school en volwassenen kunnen een opleiding volgen.

Zij hebben zelf iets te zeggen

over de hulp die mensen met een handicap nodig hebben.

Zij vormen hun eigen verenigingen.

Als mensen met een handicap zelfstandig kunnen leven
worden ze minder gehandicapt.

Ze kunnen beter hun eigen leven leiden.

Vroeger had men vooral aandacht

voor de handicap die iemand had.

Vandaag beseffen we dat de mensen die ze ontmoeten

en de organisaties

meer betekenen dan het soort handicap die iemand heeft.

Er wordt ook meer aandacht geschonken aan

mensen met een handicap in landen waar de mensen arm zijn.

In zulke landen hebben vele mensen een handicap

en vele van hen zijn bijzonder arm.

Regels zijn geen wetten

De VN heeft lang gepraat en gewerkt voor rechten voor de mensen met een handicap.

1981 was het internationaal jaar van de handicap. Enkele jaren geleden bereikten de staten een overeenkomst om regels te schrijven die aan mensen met een handicap het recht geven om te leven zoals andere mensen.

Deze regels zijn geen wetten.

De staten kunnen niet verplicht worden ze na te leven.

Vele staten hebben toch beloofd ze na te leven en ervoor te zorgen dat alles in het land ook aangepast is aan mensen met een handicap.

De mensen met een handicap zelf zullen meehelpen.

Er wordt speciaal gedacht aan vrouwen, kinderen, bejaarden, armen, mensen met verschillende ernstige handicaps, vluchtelingen en mensen die op andere manieren verschillen.

Het aantal mensen met handicaps kan dalen

Er zijn verschillende manieren om te voorkomen dat mensen een handicap krijgen.

Dit kan bereikt worden door goede medische verzorging,
door voedzame maaltijden,

door inspuiting tegen gevaarlijke ziektes,

door ervoor te zorgen dat besmettelijke ziektes zich niet verspreiden.

Werkruimtes kunnen minder gevaarlijk gemaakt worden
zodat mensen niet gewond raken in ongevallen.

Vele mensen worden gehandicapt door oorlogen
en giftige stoffen in het milieu.

Participatie en gelijkheid

Participatie en gelijkheid betekenen dat iedereen, ook de mensen met een handicap, dezelfde diensten, hulp en informatie ontvangt en deel kan nemen aan dezelfde activiteiten als zij die geen handicap hebben.

Het betekent dat alle mensen gelijk zijn en dat iedereen dezelfde kansen moet krijgen.

De mensen met een handicap hebben het recht om te blijven waar ze nu wonen.

Ze zullen de steun krijgen die ze nodig hebben en die nu al gegeven wordt aan alle andere mensen.

Deze steun kan gegeven worden door scholen, medische opvang, sociale bijstand, door hulp bij het vinden van werk.

De mensen met een handicap zouden ook dezelfde verplichtingen en verantwoordelijkheden moeten hebben als andere mensen.

VN-regels

Wij, staten, hebben beloofd mee te werken
zodat mensen beter en veiliger leven en werken,
en de mogelijkheid hebben zich te ontwikkelen.

Wij staten hebben beloofd om respect te tonen
voor de mensenrechten,
voor vrijheid, gerechtigheid en menselijke waarde.
Mensenrechten gelden voor iedereen.

Wij vestigen de aandacht op het akkoord over de kinderrechten
en op de rechten van mensen die naar andere landen verhuisd zijn.

Wij vragen ook de aandacht voor het akkoord
dat zegt dat vrouwen eerlijk behandeld zullen worden.
Dit is ook van toepassing op meisjes en vrouwen met een handicap.

We denken ook aan de verklaring over
de rechten van de mensen met een verstandelijke handicap
en andere akkoorden van de Verenigde Naties.

Wij, staten, weten dat oorlog veel kapot kan maken
en we vinden het jammer dat teveel geld aan wapens besteed wordt.

We weten dat we harder moeten werken
zodat mensen met handicaps dezelfde rechten als anderen zullen hebben.

Wij vinden het belangrijk dat mensen met een handicap,
hun ouders en verenigingen voor mensen met een handicap
hun zeg hebben in beslissingen over dingen
die invloed hebben op hun leven.

Wij, staten, hebben ja gezegd tegen deze regels
zodat mensen met een handicap deel kunnen nemen als gelijken.
Wij willen dat iedereen die iets doet
wat een invloed heeft op het leven van mensen met een handicap
zich bewust is van deze mensen en van wat ze nodig hebben.

Het doel is een samenleving voor iedereen.

Wij willen ook dat staten samenwerken met elkaar,
met de VN en met verenigingen voor de mensen met een handicap.

REGEL 1 KENNIS

De staten zullen aan alle mensen leren
wat ze moeten weten over mensen met een handicap en hun rechten,
wat mensen met een handicap nodig hebben
en hoe andere mensen kunnen helpen.

Informatie over de mensen met een handicap

De staten zullen helpen
met het verspreiden van informatie over de mensen met een handicap.
Zij zullen de mensen vertellen dat mensen met een handicap
dezelfde rechten en plichten hebben als anderen.

Kranten en TV

De staten zullen kranten, radio en TV vragen
om te praten over mensen met een handicap op een manier die bewijst
dat ze gewone mensen zijn.
De verenigingen voor mensen met een handicap zullen
hierbij een actieve rol spelen.

Scholen

De staten zullen onderzoeken en verzekeren
dat hun land scholen heeft en opleidingen geeft
waarvoor iedereen gelijk is.

REGEL 2 MEDISCHE VERZORGING

De staten zullen de verantwoordelijkheid nemen voor de medische verzorging van mensen met een handicap.

Spoor ziektes en letsels tijdig op

De staten zullen ervoor zorgen dat deskundigen met een uitgebreide kennis de mogelijkheid hebben om onderzoek te doen naar ziektes en letsels, ze tijdig op te sporen en te behandelen.

Ander medisch personeel zal opgeleid worden om letsels en ziektes te herkennen en de juiste hulp te bieden.

Opleiding en goed materiaal

De staten zullen ervoor zorgen dat dokters en ander medisch personeel een goede opleiding en goed materiaal krijgen zodat ze de mensen met een handicap kunnen verzorgen. Ze zullen ouders juist en getrouw advies kunnen geven. Ze zullen regelmatig bijgeschoold worden zodat ze op de hoogte blijven van nieuwe ontwikkelingen.

Behandeling en medicatie

De staten zouden moeten beloven dat de mensen met een handicap de medicijnen en de behandeling krijgen die ze nodig hebben om voort te kunnen leven op dezelfde manier of zelfs beter.

REGEL 3 OPLEIDING, REHABILITATIE

De staten moeten er voor zorgen dat mensen met een handicap de opleiding krijgen die ze nodig hebben om een zo vrij en onafhankelijk mogelijk leven te kunnen leiden.

Alle mensen met een handicap zullen een opleiding krijgen zodat ze beter kunnen functioneren.
Ze zullen ook steun en advies krijgen en hulp bij het opbouwen van hun zelfvertrouwen.

Mensen met een handicap en hun families moeten meebeslissen over de opleiding die ze zullen krijgen.

De verenigingen van mensen met een handicap weten veel. Daarom zullen de staten naar hen luisteren wanneer ze verschillende opleidingen onderzoeken en ontwikkelen.

REGEL 4 STEUN EN DIENSTEN

De staten zullen ervoor zorgen dat mensen met een handicap de steun en diensten krijgen die ze nodig hebben zodat ze een onafhankelijk leven kunnen leiden. Hulpmiddelen, persoonlijke bijstand en tolken zullen beschikbaar zijn.

Hulpmiddelen

De staten zullen steun geven zodat hulpmiddelen gemaakt en getest kunnen worden. De mensen met een handicap zullen informatie over deze hulpmiddelen ontvangen.

Landen met een behoorlijke technische know-how zullen deze kennis gebruiken om hulpmiddelen te verbeteren. In andere landen kunnen eenvoudige hulpmiddelen gemaakt worden door kleine bedrijven. De mensen met een handicap zelf kunnen helpen bij het maken van deze hulpmiddelen.

Voor zover mogelijk zouden de staten ervoor moeten zorgen dat elke persoon met een handicap die een hulpmiddel nodig heeft het ook werkelijk krijgt. Gratis of heel goedkoop zodat mensen met een handicap het kunnen kopen.

Persoonlijke bijstand

De staten moeten steun voorzien voor persoonlijke bijstand en tolken, vooral voor mensen met meerdere handicaps. Zij kunnen dan een normaal leven leiden, thuis, tijdens hun vrije tijd, op het werk en op school.

De mensen die persoonlijke bijstand krijgen zullen zelf beslissen over de soort hulp die ze krijgen.

REGEL 5

HANDICAPVRIENDELIJKE OMGEVING, INFORMATIE EN HULP BIJ PRATEN

De staten moeten begrijpen hoe belangrijk het is voor mensen met een handicap om naar buiten te kunnen komen, om informatie te verkrijgen en om te kunnen praten met anderen.

Straten en huizen

De staten moeten ervoor zorgen dat er regels zijn om straten, huizen, treinen, bussen, enz. aan te passen aan mensen met een handicap.

De mensen die beslissen over hoe huizen, wegen, steden en andere plaatsen gebouwd moeten worden moeten informatie krijgen over mensen met een handicap. Voor ze beginnen bouwen moeten er beslissingen genomen worden over hoe dingen handicapvriendelijk gemaakt kunnen worden.

Wanneer regels opgesteld worden en plannen gemaakt worden voor het bouwen van nieuwe huizen of wegen moet er samengewerkt worden met verenigingen voor mensen met een handicap.

Informatie en verschillende manieren van praten

Mensen met een handicap moeten informatie krijgen over hun handicaps, over hun rechten en over de beschikbare diensten.

De informatie zal op zo een manier gebracht worden dat de persoon met een handicap ze zelf kan begrijpen. Braille, cassettebandjes, grote druk en andere technieken zullen gebruikt worden voor mensen met een visuele handicap. Slechthorenden zullen op een vergelijkbare manier voor hen bestemde informatie ontvangen.

Dovertolken zullen beschikbaar zijn
zodat doven met andere mensen kunnen praten.

Gebarentaal zal gebruikt worden in scholen voor dove kinderen.
Mensen met andere handicaps die informatie nodig hebben
mag men ook niet vergeten.

TV en computers

De staten zullen TV, radio en kranten vragen
informatie voor mensen met een handicap te leveren
op een gepaste manier.

Informatie via computers zal voorgesteld worden
op een manier die ook mensen met een handicap begrijpen.

Verenigingen voor mensen met een handicap
zullen om raad worden gevraagd
voor een nieuwe methode voor het verspreiden van informatie
ontwikkeld wordt.

REGEL 6 ONDERWIJS

De staten moeten ja zeggen tegen gelijke kansen voor onderwijs voor mensen met een handicap aan de middelbare school en de universiteit. Onderwijs wordt in een gewone school gegeven.

Gebarentaal-tolken en andere hulp zullen beschikbaar zijn zodat kinderen met een handicap naar gewone scholen kunnen gaan.

Ouders en verenigingen voor mensen met een handicap zullen geraadpleegd worden bij het plannen van onderwijs.

In staten waar alle kinderen schoolplicht hebben zullen ook kinderen met ernstige handicaps onderwijs krijgen.

Er moet speciale aandacht besteed worden aan kleuters en vrouwen met handicaps.

Mensen met een handicap in gewone scholen

De staten moeten gewone scholen voorzien die op verschillende manieren aangepast zijn aan mensen met een handicap. Ze moeten er ook voor zorgen dat goede schoolboeken ter beschikking staan van de mensen met een handicap en dat leraren een goede opleiding krijgen.

Speciale scholen

Wanneer een gewone school niet genoeg is kan een speciale school voor mensen met een handicap uitgeprobeerd worden.

Die zou zo ontworpen moeten zijn zodat de leerling steun en hulp krijgt wanneer hij/zij in de toekomst verder studeert in een gewone school.

De speciale school zal net zo goed zijn
als de gewone school.

Kinderen met een handicap zullen dezelfde kansen krijgen
om te studeren als andere kinderen.

De staten moeten werken aan speciaal onderwijs voor mensen met een
handicap in een normale school.

In uitzonderlijke gevallen kunnen er beter speciale lessen gegeven worden.

Doven en doof-blinde kinderen hebben eigen klaslokalen nodig
zodat ze met mekaar kunnen praten.

REGEL 7 WERK

De staten moeten ervoor zorgen dat mensen met een handicap werk vinden. Ze moeten gelijke kansen krijgen om te werken in de stad en op het platteland.

Er kunnen geen wetten en regels bestaan die zeggen dat mensen met een handicap niet tewerkgesteld mogen worden.

De mensen met een handicap op gewone werkplekken

De staten zouden steun moeten voorzien zodat mensen met een handicap gewone werkplaatsen kunnen innemen.

Dit kan door middel van beroepsopleidingen, speciale jobs voor mensen met een handicap, leningen, geld of belastingvermindering voor bedrijven die mensen met een handicap in dienst hebben.

Betere werkomgeving

De staten zullen steun voorzien voor werkgevers zodat ze de werkomgeving beter aangepast kunnen maken voor mensen met een handicap, en hulpmiddelen, gereedschap en nieuwe technieken kunnen ontwikkelen. Persoonlijke hulpverlening en tolken kunnen mensen met een handicap helpen bij hun werk in een normale werkomgeving.

De staat kan mensen met een handicap in dienst nemen

De staten zelf moeten ervoor zorgen dat mensen met een handicap aangenomen worden door de staat of plaatselijke machtshebbers.

Veilige werkplekken

De staten moeten ervoor zorgen dat de werkomgeving niet gevaarlijk is zodat mensen zich niet verwonden op het werk.

Mensen die een werkongeval gehad hebben, zullen de nodige opleiding en zorg ontvangen.

Werken met steun

Het doel van mensen met een handicap zou altijd een gewone job moeten zijn.

Wanneer dit niet mogelijk is zouden mensen met een handicap met hulp of in kleine groepjes moeten kunnen werken.

Het is echter belangrijk dat deze jobs mensen met een handicap de kans geven om later een gewone job te verkrijgen.

De staten moeten samenwerken met de verenigingen voor mensen met een handicap

om mensen met een handicap opleidingen en werk te kunnen bieden.

Soms kunnen deeltijds werk, een persoonlijke assistent of bijzondere werkuren nodig blijken.

REGEL 8 VEILIGHEID

De staten zijn verantwoordelijk voor de veiligheid van de mensen met een handicap.

De staten moeten ervoor zorgen dat mensen met een handicap voldoende geld krijgen wanneer ze geen loon ontvangen, of als ze te weinig betaald worden of als ze helemaal niet kunnen werken omdat ze een handicap hebben. De staten moeten ervoor zorgen dat er rekening gehouden wordt met de extra kosten die gemaakt worden omwille van de handicap.

Sociale bijstand of verzekering

Staten die sociale bijstand of verzekering toekennen moeten ervoor zorgen dat mensen met een handicap dezelfde rechten hebben als anderen.

Hulpverleners

De staten zullen ervoor zorgen dat mensen die hulp verlenen aan mensen met een handicap ook bijstand en een uitkering ontvangen.

Onafhankelijkheid

De staten zullen ervoor zorgen dat personen met een handicap met een pensioen of tijdelijke invaliditeitsuitkering een opleiding krijgen of hulp bij hun job zodat ze onafhankelijk zijn en een loon krijgen.

REGEL 9

GEZINSLEVEN EN PRIVE-LEVEN

De staten moeten de mensen met een handicap steunen zodat ze een gezinsleven kunnen hebben.
Personen met een handicap hebben recht op een privé-leven.
Wetten mogen mensen met een handicap niet anders behandelen dan anderen
wat betreft seks, huwelijk en ouderschap.

Leven met zijn/haar gezin

Een persoon met een handicap zal samen met zijn/haar gezin kunnen leven.
Gezinnen met een lid met een handicap zullen steun krijgen.
De staat zal ervoor zorgen dat mensen met een handicap niet tegengehouden worden
wanneer ze kinderen willen adopteren.
De mensen met een handicap moeten in een thuis kunnen leven.

Seks

De mensen met een handicap mogen niet tegengehouden worden seks te hebben
of ouders te worden.
De staten zullen ervoor zorgen
dat mensen met een handicap advies en steun krijgen
wanneer ze willen trouwen en een gezin stichten.
Mensen met een handicap moeten informatie krijgen over seks
en gezinsplanning.

De staten moeten vechten tegen vooroordelen
over vrouwen en meisjes met een handicap
die geslachtsgemeenschap hebben
of moeder worden.

Gedwongen of misleid worden

Mensen met een handicap en hun familie moeten informatie ontvangen over wat ze kunnen ondernemen tegen verschillende soorten opdringerigheid, zoals bijvoorbeeld gedwongen seks, of bestolen worden.

Vele mensen met een handicap kunnen moeilijk nee zeggen tegen familieleden en anderen die hen iets opdringen of misleiden.

Mensen met een handicap moeten informatie bekomen over hoe zij dit kunnen vermijden en hoe zij ze kunnen aangeven.

REGEL 10 CULTUUR

De staten moeten ervoor zorgen dat de mensen met een handicap deel kunnen nemen aan de verschillende onderdelen van cultuur net zoals andere mensen.

De eigen cultuur van de mensen met een handicap

Mensen met een handicap moeten de mogelijkheid krijgen om te dansen, muziek te spelen, boeken te schrijven, toneel te spelen en te schilderen.

Ze moeten dit overal kunnen doen, of ze nu in de stad wonen of op het platteland.

Ze moeten de kans krijgen zich te uiten en hun culturele ervaringen te delen met anderen.

Handicapvriendelijke gebouwen

De staten moeten ervoor zorgen dat theaters, musea, bioscopen en bibliotheken handicapvriendelijk zijn.

Boeken, films, en toneelstukken moeten zo gebracht worden zodat ook mensen met een handicap ervan kunnen genieten.

REGEL 11 ONTSPANNING, VRIJE TIJD EN SPORT

De staten moeten ervoor zorgen dat mensen met een handicap dezelfde kansen hebben op het vlak van ontspanning, vrije tijd en sport als andere mensen.

Handicapvriendelijk

De staten moeten ervoor zorgen dat hotels, stranden, sportterreinen en andere voorzieningen handicapvriendelijk zijn.

Toeristenbureaus, reisagentschappen, hotels en andere instellingen moeten iedereen ontvangen, ook mensen met een handicap.
Ze zullen rekening houden met de noden van de mensen met een handicap.
Ze zullen een opleiding krijgen zodat ze dit kunnen doen.

Sport

Sportclubs zullen steun krijgen zodat ze het voor mensen met een handicap gemakkelijker kunnen maken om deel te nemen aan sporten.
Dit kan gebeuren door sporthallen en sportterreinen handicapvriendelijker te maken.
Speciale wedstrijden of sporten zijn soms noodzakelijk.

De staten moeten het makkelijker maken voor mensen met een handicap om deel te nemen aan sportwedstrijden.

Mensen met een handicap die aan sport doen moeten dezelfde goede training krijgen als andere mensen.

De mensen die betrokken zijn bij sport moeten samenwerken met de verenigingen voor mensen met een handicap wanneer ze sporten voor mensen met een handicap ontwikkelen.

REGEL 12 GODSDIENST, GELOOF EN KERK

De staten moeten steun geven aan die mensen die mensen met een handicap helpen bij het bijwonen van misdiensten.

De mensen met een handicap zullen in staat zijn elk soort mis bij te wonen. Ze zullen daar niet anders dan anderen behandeld worden.

De staten moeten ervoor zorgen dat alle soorten priesters en anderen die in de kerk werken informatie over mensen met een handicap ontvangen.

De staten zullen er ook voor zorgen dat de mensen met een handicap boeken over het geloof krijgen die ze kunnen lezen, in braille, op cassette, video of in eenvoudige versie.

De staten en de kerken moeten de verenigingen voor mensen met een handicap raad vragen wanneer ze boeken voor mensen met een handicap schrijven.

REGEL 13 KENNIS EN ONDERZOEK

De staten dragen de verantwoordelijkheid voor het verzamelen van kennis over hoe mensen met een handicap leven en voor het verlenen van steun aan onderzoek over mensen met een handicap.

De staten moeten gegevens verzamelen en bewaren over verschillende mensen met een handicap en verschillende soorten hulp en diensten. Zij kunnen dit doen met behulp van de computer. In dat geval moeten zij echter rekening houden met de privacy van de mensen.

De staten moeten ook onderzoek opzetten en steunen over de invloed van de economie en politiek van een land op de mensen met een handicap en hun familie. De staten moeten in deze onderzoeken samenwerken met verenigingen voor mensen met een handicap.

De staten moeten het makkelijker maken voor mensen met een handicap om te helpen bij onderzoeken. De staten moeten in het bijzonder denken aan mensen met een handicap die in het onderzoeksteam kunnen werken. De staten moeten alle inwoners van het land informatie geven over handicaps.

REGEL 14 BELEID EN PLANNING

De staten moeten ervoor zorgen dat er altijd rekening wordt gehouden met de mensen met een handicap wanneer er beslissingen worden genomen over dingen die het leven van mensen met een handicap beïnvloeden.

De staten zullen gebruik maken van de diensten van de verenigingen voor mensen met een handicap wanneer ze beslissingen nemen over zaken die de situatie van de mensen met een handicap kunnen veranderen.

De noden en belangen van de mensen met een handicap zullen deel uitmaken van de normale planning en zullen niet als ongewoon behandeld worden.

De staten dragen de grootste verantwoordelijkheid voor de mensen met een handicap in hun land, maar ook anderen dragen verantwoordelijkheid. Iedereen die steun, diensten of informatie levert moet ervoor zorgen dat die ook aan mensen met een handicap geleverd wordt.

De staten moeten het makkelijker maken voor de plaatselijke machthebbers om plannen te ontwerpen die voldoende aangepast zijn voor mensen met een handicap en opleidingen te voorzien voor bedienden.

REGEL 15 WETTEN

De staten moeten erop toezien
dat de mensen met een handicap opgenomen worden
in alle wetten die te maken hebben
met de rechten en plichten van mensen met een handicap.

De mensen met een handicap moeten kunnen stemmen
en hun rechten uitoefenen zoals andere mensen.
Verenigingen voor mensen met een handicap moeten benaderd worden
wanneer nieuwe wetten geschreven worden
die invloed hebben op het leven van mensen met een handicap.

De rechten van de mensen met een handicap mogen opgenomen worden
in de gewone wetten,
maar er mogen ook speciale wetten geschreven worden
voor de mensen met een handicap.
Er kunnen wetten nodig zijn om te voorkomen
dat mensen met een handicap slecht of onrechtvaardig
behandeld worden, zoals wetten tegen
verschillende soorten van geweld naar mensen met een handicap toe.

REGEL 16 ECONOMISCH BELEID

De staten moeten rekening houden met handicapkwesties wanneer ze begrotingen opstellen en de economie plannen.

De staten moeten proberen leningen, belastingvermindering en premies aan te bieden aan diegenen die proberen aan mensen met een handicap de kans te geven te leven als andere mensen.

In vele staten kan een speciaal fonds voor mensen met een handicap nodig blijken.

REGEL 17 SAMENWERKING

De staten zijn verantwoordelijk voor de verzekering dat iedereen die handicapkwesties aanpakt samenwerkt.

De verenigingen voor mensen met een handicap moeten veel invloed uitoefenen.

REGEL 18 VERENIGINGEN VOOR MENSEN MET EEN HANDICAP

De staten zullen aan de verenigingen voor mensen met een handicap het recht geven om te spreken in naam van de mensen met een handicap van het land en ze zullen hen de kans geven om erop te wijzen wanneer er een beslissing genomen moet worden over bepaalde kwesties.

De staten zullen de verenigingen voor mensen met een handicap van subsidies voorzien en de mensen met een handicap en hun gezinnen steunen door verenigingen voor mensen met een handicap op te richten.

De staten zullen samenwerken en praten met de verenigingen voor mensen met een handicap. De verenigingen voor mensen met een handicap zullen uitleggen wat mensen met een handicap nodig hebben, deelnemen in de planning en onderzoeken hoe steun en diensten voor de mensen met een handicap in hun werk gaan. Ze zullen anderen ook over mensen met een handicap vertellen zodat ze meer begrijpen en weten.

De verenigingen voor mensen met een handicap kunnen op verschillende manieren een belangrijke rol spelen. Misschien door het werken in commissies, door mee te werken aan onderzoeken, en door hun kennis te delen.

REGEL 19 OPLEIDING VAN PERSONEEL

De staten zijn verantwoordelijk voor opleidingen voor al het personeel dat steun en diensten aan de mensen met een handicap levert.

Kennis van de participatie en gelijkheid van de mensen met een handicap zal opgenomen worden in de opleiding.

De staten zullen samenwerken met de verenigingen voor mensen met een handicap

wanneer ze de opleiding ontwikkelen.

De mensen met een handicap zelf zullen de opleiding geven of advies geven.

In landen waar de bevolking arm is is het heel erg belangrijk dat de personeelsleden ter plaatse opgeleid worden.

De mensen met een handicap moeten de kans hebben er aanwezig te zijn, nieuwe technieken aan te leren

en houdingen tegenover mensen met een handicap te bespreken.

REGEL 20 INSPECTIE EN EVALUATIE

Samen met de verenigingen voor mensen met een handicap zullen de staten onderzoeken hoe de regels van de VN nageleefd worden met betrekking tot de participatie en de gelijkheid van de mensen met een handicap.

Ze zullen samenwerken met andere landen wat deze kwestie betreft.

REGEL 21 TECHNISCHE EN FINANCIËLE SAMENWERKING

De staten zullen samen het leven van de mensen met een handicap verbeteren.
Dit geldt voor de rijke landen en voor landen waar vele mensen arm zijn.
Dit heeft ook te maken met vluchtelingen met een handicap.

Iedereen zal op een goede manier gebruik maken van de kennis van de mensen met een handicap.

Iedereen zal informatie opstellen en verspreiden over nieuwe technieken die bruikbaar kunnen zijn voor de mensen met een handicap.

Iedereen zal steun leveren zodat verenigingen voor mensen met een handicap opgericht kunnen worden.

REGEL 22 SAMENWERKING TUSSEN DE STATEN

De staten zullen hun krachten bundelen voor participatie en gelijkheid voor mensen met een handicap.

De staten zullen actief meebeslissen in het handicapbeleid van de VN en ze zullen rekening houden met de mensen met een handicap wanneer ze akkoorden sluiten.

De staten zullen steun verlenen aan samenwerking tussen mensen met een handicap, verenigingen, onderzoekers en personeel. Verenigingen voor mensen met een handicap zullen een actieve rol spelen in de VN en in andere organisaties waar landen mee samenwerken.

ONDERZOEK EN CONTROLE

De VN zal een bijzonder persoon uitzenden om te onderzoeken en te controleren hoe de staten de regels naleven.

Deze persoon zal bijzonder veel weten over handicaps en zal samenwerken met verenigingen van mensen met een handicap, die zullen optreden als deskundigen.

Hij zal de bestaande problemen bekijken en oplossingen voorstellen.

Verschillend in verschillende landen

Wanneer hij de verschillende landen controleert moet hij zich bewust zijn van de manier waarop de mensen leven in dat bepaalde land.

Hij zal de staten vragen hoe zij de regels toepassen en hij zal advies geven.

Hij zal samenwerken met collega's van de VN en verslagen schrijven.

De VN zal ook raadgevers aanstellen als zij over de nodige middelen beschikt. Zij zullen congressen over de regels organiseren, richtlijnen voor het naleven van de regels omschrijven en informatie over de regels verspreiden.